Nr.2-610/14

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

Dispozitivul hotărârii pronunțat public la 10.07.2014

Judecătoria *****
Instanţa compusă din:
Preşedinte de ședință, judecător Constantin Creţu
Grefier Victoria Sănduță

A examinat în şedinţă publică cauza civilă la acţiunea lui ***** către ***** privind desfacerea căsătoriei și stabilirea domiciliului copilului minor.

a c o n s t a t a t:

La data de 19 februarie 2014, la Judecătoria ***** a fost înregistrată chemare în judecată depusă de ***** către ***** privind desfacerea căsătoriei și stabilirea domiciliului copilului minor, care conform fișei de repartizare a dosarului din 20.02.2014, a fost repartizată în mod automat, judecătorului Constantin Crețu.(f.d.1,6)

Prin încheierea din 25.02.2014, s-a dispus primirea cererii de chemare în judecată, expedierea în adresa pârâtului a copiei cererii de chemare în judecată și a anexelor, citarea participanților la proces pentru data de 15.05.2014, ora 13:00.(f.d.4)

Argumentele participanților la proces.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta ***** indică că a încheiat căsătoria cu pârâtul ***** la ***** și a fost înregistrată la Primăria s.Costești r. *****, cu înscrierea nr*****. De la această căsătorie au un copil minor și anume fiica ***** născută la ***** care se află la educația și întreținerea sa.

Consideră că viața în comun cu pârâtul ***** a eșuat. Incompatibilitatea caracterelor și a viziunilor diferite asupra vieții de familie au dus la destrămarea căsniciei, în familie nu găsesc soluții comune de a rezolva problemele apărute, frecvente certuri, neînțelegeri. Pârâtul are un comportament neadecvat, fiind foarte grosolan. Susține că nu este necesar de a i se acorda un termen de împăcare, deoarece familia s-a destrămat și nu mai poate fi restabilită și cere desfacerea căsătoriei.

În drept își întemeiază cererea pe dispozițiile art. art.37,38,63 CF, art. art.5,38,166 - 167,241 CPC și solicită:

- să fie desfăcută căsătoria dintre ***** și pârâtul ***** încheiată la ***** înregistrată la ***** cu înscrierea nr*****.
- a stabili domiciliul copilului minor și anume fiica ***** născută la ***** cu mama *****;
- cheltuielile ce țin de eliberarea certificatului de divorț să fie încasate de la pârât.

În ședința de judecată reclamanta *****, a susținut cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea acesteia.

Pârâtul *****, în ședința de judecată nu s-a prezentat, fiind citat la adresa de domiciliu,

în instanța de judecată a parvenit avizul de recepție a citației. (f.d.12) În conformitate cu prevederile art.206 alin.(3) Cod de procedură civilă, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa pârâtului.

Aprecierea instanței de judecată.

Examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speța, instanța de judecată consideră necesar de a admite cererea de chemare în judecată din considerentele ce succed.

Potrivit art.118 alin.(1) Cod de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale,* iar conform art. 130 Cod de procedură civilă, *instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficiența pentru soluționarea cauzei*.

Conform art.121 din Codul de procedură civilă, *instanța judecătorească reține spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului*, iar art.122 din Codul de procedură civilă prevede că, *circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.*

În conformitate cu art.239 Cod de procedură civilă, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată.*

Potrivit art.240 alin.(1), (3) Cod de procedură civilă, *la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acțiunii. Instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.*

Prin prisma art.6 CEDO şi art.241 Cod de procedură civilă, întru asigurarea legalității şi temeiniciei hotărârii, instanțele de judecată au obligația de a-şi motiva hotărârile, care trebuie să cuprindă circumstanțele cauzei, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, răspunsuri la argumentele părților şi legile de care s-a călăuzit instanța.

Așadar, potrivit prevederilor art.2 alin.(3) Codul familie, *relațiile familiale sânt reglementate în conformitate cu următoarele principii: egalitate în drepturi a soților în familie, sprijin reciproc moral şi material, prioritate a educației copilului în familie, manifestare a grijii pentru întreținerea, educația şi apărarea drepturilor şi intereselor membrilor minori şi ale celor inapți de muncă ai familiei, soluționare, pe cale amiabilă, a tuturor problemelor vieții familiale, inadmisibilitate a amestecului deliberat în relațiile familiale, liber acces la apărarea, pe cale judecătorească, a drepturilor şi intereselor legitime ale membrilor familiei.*"

Referitor la solicitarea cu privire la desfacerea căsătoriei, invocată în cererea de chemare în judecată instanța de judecată relevă următoarele.

În ședința de judecată, s-a stabilit cu certitudine că ***** și ***** se află în relații de căsătorie, căsătoria fiind înregistrată cu nr***** la data de 05 octombrie *****de către ********** fapt care se confirmă prin copia certificatului de căsătorie (*f.d.9*).

În conformitate cu prevederile art.37 alin.(3) Codul familiei, *instanța judecătorească va desface căsătoria dacă va constata că conviețuirea soților şi păstrarea familiei în continuare sânt imposibile.*

Astfel, reieșind din împrejurările enumerate și având în vedere faptul că în cadrul ședinței de judecată s-a stabilit că viața în comun de mai departe a părților litigante este imposibilă, instanța de judecată conchide de a admite cerința din cerere cu privire la desfacerea căsătoriei. Or, acțiunea de desfacere a căsătoriei urmează a fi admisă doar în cazul în care instanța judecătorească constată că viața în comun de mai departe a soților și menținerea familiei au devenit imposibile.

Prin urmare, dreptul la viață privată și de familie presupune atât dreptul de a încheia o căsătorie, cât și dreptul de a o desface.

Referitor la solicitarea cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor cu mama, instanța de judecată o consideră întemeiată și o va admite din următoarele considerente.

Din materialele cauzei reiese că, din viața comună ***** și ***** au un copil minor fiica ***** a.n.*****, fapt confirmat prin certificatul de naștere anexat la materialele cauzei (f.d.8).

Prin cererea de chemare în judecată, reclamanta ***** a solicitat stabilirea domiciliului copilului minor ***** a.n.*****, cu ea.

Conform art.63 din Codul familiei, *în cazul când părinții locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vârsta de 14 ani se determină prin acordul părinților. În cazul în care părinții locuiesc separat, copilul care a atins vârsta de 14 ani alege cu care dintre părinți vrea să locuiască. Dacă acesta refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul copilului se stabileşte prin acordul părinților. Dacă lipsește acordul părinților cu privire la stabilirea domiciliului copilului, iar copilul care a împlinit vârsta de 14 ani refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul minorului se stabileşte de către instanța de judecată, ținând cont de interesele şi opinia copilului, în conformitate cu vârsta şi gradul său de maturitate. În acest caz, instanța judecătorească va lua în considerare atașamentul copilului față de fiecare dintre părinți, față de frați şi surori, vârsta copilului, calitățile morale ale părinților, relațiile existente între fiecare părinte şi copil, posibilitățile părinților de a crea condiții adecvate pentru educația şi dezvoltarea copilului (îndeletnicirile şi regimul de lucru, condițiile de trai etc.) La determinarea domiciliului copilului minor, instanța judecătorească va cere şi avizul autorității tutelare teritoriale în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiecăruia dintre părinți. În cazul în care lipsește acordul părinților cu privire la stabilirea domiciliului copilului, până la stabilirea acestuia de către instanța de judecată, domiciliul copilului este considerat domiciliul părintelui cu care acesta locuiește permanent. În cazul indicat la alin.(4), părintele care locuiește separat de copil are dreptul să petreacă timpul cu copilul la domiciliul său, dacă aceasta nu contravine interesului superior al copilului, luându-se în considerație vârsta copilului, proximitatea domiciliului părintelui care locuiește separat, frecventarea studiilor/participarea la activități extrașcolare, conform unui program stabilit de autoritatea tutelară teritorială*.

Potrivit Declarației Universale a Drepturilor Omului, Convenția Organizațiilor Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului, cât şi din Constituția Republicii Moldova

rezultă că interesul copilului este configurat de totalitatea drepturilor sale fundamentale, cum ar fi dreptul la integritate fizică şi psihică, dreptul la identitate, dreptul la liberă exprimare şi dreptul la libertatea de gândire, dreptul la protecția împotriva oricăror forme de violență, vătămare, abuz fizic sau mintal, abandon şi neglijență, dreptul la învățătură etc., drepturi la care trebuie să se raporteze acțiunile tuturor factorilor „ale căror responsabilități, generale, sectoriale ori specifice implică relația cu copilul – de la părinți la sistemul de învățământ, sistemul medical, societatea în ansamblul ei".

În acest sens, urmează a fi reținut că principiul interesului superior al copilului, reprezintă mesajul fundamental al Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, iar implementarea lui este o obligație de prim ordin pentru statele membre care au ratificat-o.

Conform art.3 alin.(1) din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului, în toate acțiunile care privesc copiii, întreprinse de instituțiile de asistență socială publice sau private, de instanțele judecătorești, autoritățile administrative sau organele legislative, interesele copilului vor prevala.

La caz, instanța de judecată reține că conform certificatului nr.1249 din 03.06.2014 eliberat de *****se confirmă că cet.*****, a.n.***** are viza de domiciliu și nu locuiește pe teritoriul satului, iar potrivit certificatului eliberat de***** la data de 27.06.2014, se menționează că copilul ***** a.n.*****frecventează grădinița din anul 2011, în această perioadă responsabilitatea pentru îngrijirea copilului, achitarea cotizațiilor pentru alimentație, participarea la activitățile educative ale instituției i-au revenit dnei *****, mama copilului. (f.d.16-17)

Astfel, având în vedere vârsta fragedă a copilului, atașamentul față de fiecare dintre părinți, dar şi posibilitățile părinților de a crea condiții adecvate pentru educația şi dezvoltarea fizică, intelectuală şi spirituală, instanța consideră necesar de a stabili domiciliului copilului minor ***** a.n.*****, cu mama *****.

În astfel de circumstanțe, apreciind obiectiv probele administrate în ansamblu și interconexiunea lor în conformitate cu prevederile art.130 Cod de procedură civilă, instanța de judecată concluzionează că acțiunea lui ***** către ***** privind desfacerea căsătoriei și stabilirea domiciliului copilului minor, urmează a fi admisă din motivele menționate supra.

În conformitate cu prevederile art.art.37-38 CF RM, și potrivit art.art.238-241 CPC al RM, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

A admite acțiunea integral.

A desface căsătorie încheiată la ***** de către Primăria s.Costești r.*****, sub nr*****, între ***** și *****.

A încasa de la ***** taxa de stat în mărime de 200 lei pentru eliberarea certificatului de divorț, iar pe ***** a-l scuti de la plata taxei de stat.

Se determină locul de trai al copilului minor: ***** născută la *****, cu mama *****.

Copia hotărîrii cu privire la desfacerea căsătoriei, în termen de 3 zile de la rămînerea definitivă, se trimite la Oficiul de Stare Civilă r.*****.

Hotărîrea cu drept de apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile, prin intermediul Judecătoriei *****.

Președintele ședinței,
Judecător /semnătura/ C.Creţu

Din considerentele că, cererea depusă la data de 18.12.2025 de către Domente Cristina privind emiterea, redactarea hotărârii motivate, conform fișei de repartizare a cererii din 23.12.2025, a fost repartizată în mod automat-aleatoriu, judecătorului Svetlana Bîcu, hotărârea motivată în prezenta cauza civilă a fost întocmită și semnată de judecătorul Judecătoriei Hîncești (sediul *****), Svetlana Bîcu.

Judecător **Svetlana Bîcu**